

ΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τι ξέρουν οι βασιλείς κ' οι βασιλίτσες. Βασιλίσσες ζωγράφου. Η βασίλισσα του Βελγίου... Ιατρος! Αι γνώσεις της Σίτας! Α ε-γέχειρά της. Βασιλείς κλειδαραδες, δασκαλοι, τα-γκαρδες, βυρσοδέψη! κλπ. Τι ξέ-ει ο Καίσαρ Οι γεωμικ-ες γνώσεις του Τσαρου. Τα ποιήματά του. Ο Βίκωρ Έμμανουήλ ο σοφός κλπ. κλπ.

Σήμερα, που οι όροι της ζωής έχουν εντελώς μεταβληθῆ, κανένας δὲ μπορεί νὰ ποσβίση ἢ νὰ μὴ δῶν ἢ ἀναγκαστῆ νὰ κερδίῃ τὸ ψωμί του μὲ τὸν ἴδιον τὸν προστῶν του, δὸν ὑψηλὴ κ' ἂν εἴνῃ ἢ κα' αὐτῆ του, δὸο μεγάλη κ' ἂν εἴνῃ ἢ περιουσία τῶν νονῶν του. Κι' ἔχομε πολλὰ παραδείγματα μὲρς στὰ μάτια μας. Κι' ἀκόμα εἶδαμ βρ-αίλεις, αὐτοχράτορας, πρῆγχορς πὺν ἔλασαν τὸ ἴδιον τους καὶ τού, τί-τιλους των καὶ πὺ ἀναγκάσθησαν νὰ ἐπικρίνου χωρὶς παράπονο στὴ νέα τροπὴ τῆς καταστάσεως. "Οἱ αὐτοί, οἱ ὅποιοι μὲχρι νῦνος ἔξῆσαν μὲτα στὴν πολυτέλεια καὶ στὴ γλῆθ, διαν ἔλασαν ἔξωρα το σκῆπτρο τους δὲ ἀνακοινητῆκαν νὰ προσκομισθοῦν μὲ τὸ καινούχιον περιβάλλον καὶ νὰροῦνον νὰ ζῶν ὡν κοινὸι θνητοί. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς μάλιστα μ' ἔδιον ποὺ οἱ τεράστιες περιουσίες των τού, ἐπιτρέπου νὰ ζῶν ὅπως καὶ πρῆν, φροντίζαν νὰ μάθουν μὴ τέχνην τὴν ὅποια ἔλασκον γιὰ νὰ περῶν τὴν ὥρα τους. Καὶ στὸ πρῆβλῶν δῶνος τόσο οἱ βασιλεῖς, δὸο κ' ἡ βα-σιλίτσες φροντίζαν νὰ μάθουν μὴ τέχνην. "Οσο δὲ δὲν ἐμάθαιναν τίποτε ἢ καταγιόντουσαν μὲ τὰ γράμματα, ὅπως ἡ Μαργαρίτα τῆς Ναβάρρας, ἢ ἀπέρωσαν τὰ καλύτερα γούνα τῆς ζωῆς των στὴν πολιτικὴ, καθὼς ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μόσκων, ἡ Μργῆλη Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας, ἡ Χορ-αυρίνη τῆς Σουηδίας, ἡ Μαρία Θυροσία τῆς Αἰθιοπίας κλπ.

Ἀπὸ τίς σημερῆς, ἡ Ἀμαλία, ἡ πρῶν βασίλισσα τῆς Γουογαλλίας ζωγραφίζε τοπεία μὲ ἔλαορική ἐπιτοχία, ἢ Βιλεμίνη τῆς Ὀλλανδίας, σχεδίαζε θανμσια καὶ ἀνέλαβε μάλιστα νὰ εἰκονογραφήσῃ μὴ πλυντέλῃ ἔδωσον τῶν Χρῆτων κ' ἰώας νικητῶν ἢ βασίλισσα τῆς Γενναίας ζω-γοραρίζε ποητιά καὶ λογιόδια κ' ἡ βασίλισσα τοῦ Βελγίου καίεε βιολί μὲ μεγάλη τέχνη Ἀυτὴ ὅμως δὲν ἠκόισθη μόνον στὴν καλλιτεχνία. Ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς πὺν ἦταν πρῆορμος γιανός, ἐδδῆχθη τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη καὶ σήμερα θεωρεῖται ὡς μὴ ἀπὸ τίς πειὸ διακεκομῆνες ἱατροῦς.

Ὅσο γιὰ τὴ βασίλισσα Ἐλένη τῆς Ἰταλίας εἴνε συγχρόνως ζωγράφος καὶ ποιήτρια καὶ οἱ καθε ταξείδι παίρνει μαζί τῆς ἓνα λείωμα γιὰ νὰ γράφῃ τους στί-χους τῆς καὶ τὰ σχετικὰ γιὰ νὰ ζωγραφίῃ.

Ἐκενῆ ὅμως πὺν κατέπληξε τὸν κόσμο μὲ τὴν ἐο-γατικότητά τῆς εἴνε ἡ πρῶν αὐτοχράτειρα τῆς Αἰθιοπίας Σίτα. Μόλις τὴν ἔλασαν ἀπὸ τὴ χώρα τῆς χωοῖς νὰ τὰ γάση μὲρς στὴν τρομοθὴ καταστροφή τοῦ ὄγκου τῆς καὶ στὸν ἐλαχολυθῆσαντα θάνατο τοῦ συζύγου τῆς, ἀπορτοῖα νὰ δουλέη μὲ τὰ χέρια τῆς γιὰ νὰ ἔλασασση τὴ ζωὴ τῆ δικῆ τῆς καὶ τῶν ὄντων παιδιῶν τῆς. Εἰτυχῶς πὺν εἴχε μᾶθει διάφορος γυναικῆες ἐργασίες διαν ἀκόμα βοιοκότανε στὸ ἴδιον τῆς. Γι' αὐτὸ δὲ δυσκοιλήθηκε, μετὰ τὴν ἐπιτοχίαν τῆς, ν' ἀόχησῃ νὰ φτιάχῃ διάφορα θανμσία ἐργεχίρια τὰ ὅποια πω-λιδοῦνται ἀκοιβά στὴς θανμσιας τῆς, οἱ ὅποιοι κανῶνται ὑπεροβολικά πὺν γίνονται κάτοχοι τῶν ἐργεχίσιων τῆς καὶ φροντίζου μάλιστα νὰ ἐροδιάζονται καὶ μὲ ορετικὴ διαβεβῆσιση τῆς πώνην αὐτοχρατειας, πι-στοποιούσαν δει πρῆγμῆτι αὐτὴ ἔλαξε τὰ πρῆβλῶντα ἐργεχίρια. Ἐνωσ-ται δει νῆ τὴν ἀνωτέρω διαβεβῆσιση γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία μετὰ τῆς ἐκπομῆνης βασίλισσας καὶ τῶν πρῆλοπῶντων ἀροαστῶν τῆς.

Ἐπίσης οἱ πρῆοστῶν τῶν βασιλῶν ἦταν συνηθισμένο στὴν ἐργασία κ' ἡ ἱστορία εἴνε γυάτῃ ἀ τὸ τέτοια πρῆ δέγνυτα. Ὁ Πέτρος ὁ μέγας τῆς Ρωσσίας, ντυμένος σαν ἄτιλος ἐογῆτις ἐργαζόταν ἀνάμεσα στὸς μα-ραχὲ ὡς ὡς μαθητεημένος. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο σπουδῶσε τὴ μηχανικὴ καὶ τὴ ναυπηγικὴ κ' εἴνε στὸς ἀκολούθους του τὸ παράδειγμα τῆς ἐργασίας, ἢ ὅποια, καθὼς λέγει ὁ Ἡσίοδς, δὲ φέρνει καμμὰ ντροπὴ στὸν ἄν-θρωπο.

Ὁ καρτομηθῆς Λουδβίκος 16 τῆς Γαλλίας, ὁ ἐπωνομασθῆς βασι-λεὺς - κλειθροποιός, περῶνες τὸν πρῆοστῆρο καιρὸ του στὸ αἰθροου-ργεῖο του δπου δ' ἀσοκῶ σφρηγματοῦς κλειδαμῆς καὶ κλειδιά.

Ὁ Λουδβίκος - Φίλιππος, πρῆν γῆν ἀκόμη βασιλεῖς εἶδασκε μαθη-ματικά στοὺς μικροὺς μαθητῆς τῆς Ἐβρετίας.

Ἐπίσης ἔξ σου ἐργατικῶς ἦταν κ' ὁ Ναπολιόν ὁ Γρῆτος, ὁ ὅποιοις ἔγραψε καὶ τὴν ἱστορία τοῦ Κασιου.

Πῆλλοι ἄλλοι μονάρχια μεταγενεστῶροι ἀροσιῶ ἦσαν ο' ἓνα ἐπάγν'εμα ἢ οἱ μὴ τέχνη καὶ τελειοποιήθησαν σ' αὐτῆ. Ὁ Ἐδουάρδος ὁ ἔβδομος τῆς Ἀγγλίας ἦταν πρῆορμος τοαγκῆρις, ὁ δὲ βασιλεὺς Οἰμβῆτος τῆς Ἰταλίας ἦταν μοναδικῶς στὴν κωπερῶσια τῶν δευμάτων.

Ὁ δυστηχομῆτος Ἄν Κάρλος τῆς Πορογαλλίας, ὁ ὅ-ποιοις εἴχε οἰκροτάτονον τέλος δολοφονηθῆς, ἦταν ζωγράφος μὲ τάλεινο καὶ κα' αμνῶντα μ' ἔλα τὰ εἶδη τῆς ζωγοραφικῆς ἀκοιναρέλεις, τοπεία, πορτραῖτα. Ἐβραρεν-θη μάλιστα καὶ στὴν παγκόσμια ἔ-δωση τοῦ Παρισίου, στὰ 1900, δπου εἴχε ἑναν πινακα πὺν παρίστα-νε ψροσῶς νὰ βγάξουν τὰ δέχτυα του, ἔλαβε ἓνα με-γάλο βραβῆο.

Ἀπ' ὅλους ὅμως τοὺς χῆσινῶους μονάρχοα τὴ μεγαλύτερη φήμη γιὰ τίς γνώσεις του τὴν ἔχει ὁ αὐτο-κράτωρ τῆς Γουογαλλίας Γουλιέλμος.

Εἴνε συγχρόνως ζωγράφος, ἱστορικός, ὀητωρ, κριτικός, ἠραματικός συγ-γοραφῆς, μοιμοκοινοῦθῆτες καὶ διευθυντῆς ὀρήχῆτρας!

Κά τοιον ἔμνον πὺν εἴχε συνθέσει καὶ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ὀποῖου διη-θῆνος ὁ ἔμοις εἴχε καταπληκτικὴ ἐπιτοχία.

Ὁ ζωγράφος δικοῦθῆ ἐπίσης καὶ τὸ σποιδαιότερον ἔργο του εἴνε ἓνας ομβολοκῆς πίνακας πὺν παριστᾶν τὸν Γί'ωνο Κίνδυνο μὲ τὴν κίτωθι ἐπιτοχίαν ἔλαοι τῆς Ἐυρώπης, ὑπερσοσιῶσε τὴν πρῆοστῶν-σας! Κ' ὅπως ἀπεδῆθη ἀπὸ τὰ πρῆγμῆτι δ' κίνδυνος πὺν ἀπείλοθες τοὺς Ἐυροπαῖους δὲν ἦταν πὺν μακρυνός...

Ὁ Γουλιέλμος ὁ δεύτερος, εἴχε ἔπῆος ἔλασκῆθη σ' ὅλες τίς τέχνης καὶ ὅμοι τὸν εἶδαν στὸ Ντεῖον τῆς Ὀλλανδίας δπου μῆνει ἔξοριστος, νὰ κῶβη δέντρα ἐναύμασαν τὴν ἱκαῖθῆτά του ὡς... ἔνλοκόπου.

Ὁ τελευταῖος Τσάρος τῆς Ρωσσίας, Νικόλαος Β', ἦταν πρῆορμος γε-ωργός. Ὁρῶντε, ὄπερτε, ἔνλοκόπουος καὶ θέριξε σᾶν τὴν καλύτερο μωζῆκο τῆς ἐπικρατειας του. Ἐπίσης ἦταν ποιητῆς καὶ μουσικός. Τὰ τρανοῦδια του εἴνε γεμῆτα τραυφερότητα κ' ἡ ποιητῆ τῶν μελαγγολικῆ. Σ' ὅλες τὸν τίς συνθέσεις δ' ακοῖνε κανεῖ, ἓνα ἀλλόκοτο ὀδοῦμα μοιρο-λατρείας.

Ἐπίσης ὁ ἔκπατοτος Φροδινῆδος τῆς Βουλγαρίας θεωρεῖται ὡς καλῶς μηχανογῆς, ὁ Αἰφῆσος ὁ 13ος τῆς Ἰσπανίας εἴνε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἱκα-μῆτεροους ὡσφο τοῦ κόσμου κ' ὁ βασιλεὺς Γεωργιος τῆς Ἀγγλίας εἴνε μοναδικῶς ναυτικός κ' εἴχε πᾶρσι πολλὰ βραβεία στὶς κῶσους.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλδῆτορος τοῦ Βελγίου ἔκτος τοῦ δει εἴνε ἔξοριστος μη-χανικός φημιζεται ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῆορμῶτεροους ἄγγους ἀροποροους καὶ εἴχε κάμει πολλοὺς ἐπικινδύνους ἐλλήμοις μὲ τὸ ἀερο-πλάνο του πάνω ἀπὸ τὴν πιδιάδα Ἐλερ.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας εἴνε ἓνας ἀπῆθῆς σοφός. Ἰδρῶνος γημικὸ ἐρασιῆρο στὸν Κυ-ρομῆλο λῶφο τῆς Ρωμῆς κ' ἔκπῆ κανεῖ σπουδαῖοτα πρῆ-ράματα ἐπὶ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἠλεκτοισμοῦ, τὰ ὅποια ἐκί-νησαν τὴν περῆορμῆς ὄλων.

Ἐπίσης εἴνε πρῆορμῶτος νομοματολόγος. Ἡ συλλογὴ νομομαῖων τὴν ὀποῖαν εἴχε κατοχῆσει κ' ὀλέγια πλῆ-τῆζει περιλαμῶνει πάνω ἀπὸ πενήντα χιλιάδες νομοματα.

Αὐτῆς εἴνε οἱ κνωῖότερες ἀσοχολῆς τῶν κυριόσων τοῦ κόσμου. Σχεδὸν ὄλοι, ὅπως βλέπει, ἔξουον μὴ τέχνη, ἢ ἓνα γεωτεχνηκὸ ἐπάγν'εμα, τὸ ὀποῖον μωρογῆν καὶ νὰ ἔλασκῆσθον πρῶς ονιτήρησή τους αἴριο, ἢν γάσων τοὺς θρόνους των καὶ τὰ πλῆτῆ τους.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ Η... ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΙΑ ΤΩΝ

ΟΙ ΨΕΥΤΙΚΟΙ ΖΗΤΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΣΑΚΑΤΗΔΕΣ

Υπάροχον, καὶ πολλοὶ μάλιστα, ἀληθῆνοι ζητιάνοι κ' ἀληθῆνοι σκατῆ-τῆδες, πὺν μόνον ἀπὸ τὴν ἐλεημοσίνη τοῦ κόσμου περῆομῶν νὰ ζήσουν. Υπάροχον ὅμως, καὶ ἄλλοι, πὺν θεωροῦν τὴ ζητιανίῶ ὡς ἐπάγν'εμα καὶ γίνονται ζητιάνοι ἔνω εἴνε οσωματικῶς ἄρτοι.

Ἡ τέχνη νὰ παροσιάζεται ὡς σκατῆς, χωρὶς νὰ εἴσαι πρῆορμῶτικῶς, εἴνε γνοσθῆ καὶ στὴν Ἐλλάδα, ἔξω ὅμως, στὴν Ἐυρώπη εἴχε ἐξελιχθῆ ὡς ἀληθῆνῆ ἐπιστήμη. Μπορεῖ ἔτσι νὰ ἐμφανῆσται οἱ ὡς δρόμους χωοῖς πόδια, χωοῖς ἔρεια, τυφλός, μὲ φορεβὰ πρῆγῆματα καὶ φρωιδῶδες πληγῆς, ἔνω στὴν πρῆορμῶτικῆτα εἴσαι ὄσοος καὶ ἀκέραιος!.

Μ' ἄλλα λόγια τὸ ἐπάγν'εμα τοῦ ζητιάνου καὶ τοῦ σκατῆ μαθαῖνεται ὅπως καὶ κάθε ἄλλο.

Ἐπίσης οἱ ζητιάνες πρῆοπαθοῦν πολλῆς φροες νὰ συκνωθῆν τοὺς δι-αβάτες σέρονοντας μαζί τους διάφορα γιὰ τρῆζοντα κωκόα...

Καὶ νὰ τῶρα τί συνέβῆ σχετικῶς στὸ Παρίσι.

Ἐνας γιανός ἐσυκνωθῆκε πολὺ ἀπ' τίς φροες ἔνος παιδοῦ πὺν τὸ κρατοῦος μὴ κωυρελαομένη γυναικα σὶ γνάτα τῆς. Τὸ παιδάκι εἴχε τὸ ἓα μάτι του δευέο. Ἀφοῦ ἔδωκεν τὸν ὀβολόν του ὁ γιανός ρώτησε ποτερα τί εἴχε τὸ παιδί, μήπως αἰτιῶθῆταν νὰ τοῦ ἐλαρῶσῶν τοὺς πόιους. Ἐπειδῆ, ὅμως δὲν μωροδοῦς νὰ μάθῃ τίποτε ἀπ' τὴ γυ-ναῖκα, τῆς ἐξήτησε νὰ τοῦ βγάλῃ τὸν ἐπιδωμο πὺν εἴχε στὰ μά-τια του.

Ἡ γυναικα ἀντιστάθηκε. Ὁ γιανός τότε ἔβγαλε διὰ τῆς βίαις τὸν ἐπιδωμο. Καὶ τί εἶδε... Πῆνω στὸ μάτι τοῦ ἄθῶου θῆματος εἴχαν βᾶλε μισο τοῦφλι καρυθιοῦ! Μέσα στὸ τοῦφλι εἴχαν τοπο-θετῆσι μὴ ἀπαῖσια ἀράχνη, ἢ ὁ-πία ἐδῶνκοις διαρκῶς τὸ μάτι τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ ἀνάγκαιε νὰ σπαρ-ταρῆ ἀπ' τὸν πῆνο καὶ νὰ σοκῆθῆ. Ἡ ἀσπλαχνη ζητιάνα οσωελήφθη.

